

[VERTROUWELIJK]

Onderwerp

Beslissing op bezwaar

Geachte [VERTROUWELIJK],

Hierbij stuurt De Nederlandsche Bank N.V. (hierna: DNB) u de beslissing op het door u namens CCV Group B.V. (hierna: CCV) ingediende bezwaarschrift tegen het besluit van DNB van 13 maart 2019 met kenmerk [VERTROUWELIJK] (hierna: het primaire besluit), waarbij DNB aan CCV een aanwijzing heeft opgelegd wegens overtreding van artikel 3:10, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft), artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wft, artikel 10, leden 1 tot en met 4, van het Besluit Prudentiële regels Wft (hierna: Bpr Wft) [VERTROUWELIJK]. In het primaire besluit wordt als grondslag voor het geven van een aanwijzing genoemd: artikel 1:75, eerste lid, Wft [VERTROUWELIJK].

De beslissing op bezwaar luidt als volgt. DNB verklaart het bezwaar gedeeltelijk gegrond. Hieronder wordt uiteengezet hoe DNB tot deze beslissing is gekomen.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

CCV beschikt sinds 18 mei 2011 over een vergunning voor het uitoefenen van het bedrijf van betaaldienstverlener ingevolge artikel 2:3b, eerste lid, van de Wft.

Bij brief van 15 februari 2018 heeft DNB, naar aanleiding van een auditrapport van 31 oktober 2017, een integriteitsonderzoek bij CCV aangekondigd. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden op 19, 20 en 22 maart 2018. Bij brief van 26 april 2018 heeft DNB een terugkoppeling gegeven ten aanzien van de

geconstateerde bevindingen. CCV heeft bij brief van 24 mei 2018 gereageerd op de bevindingen van DNB. Bij brief van 6 juli 2018 heeft DNB de definitieve bevindingen vastgesteld.

Bij brief van 21 december 2018 heeft DNB aan CCV medegedeeld dat zij voornemens is om aan CCV een aanwijzing te geven. Bij brief van 22 januari 2019 heeft CCV een schriftelijke zienswijze ingediend. Op 23 januari 2019 heeft CCV eveneens mondeling haar zienswijze naar voren gebracht. Bij e-mail van 31 januari 2019 heeft CCV in de bijlage onder meer een door haar opgesteld plan van aanpak toegezonden. Bij brief van 1 maart 2019 stelt het bestuur van CCV zich op het standpunt dat CCV haar eindrapportage ten aanzien van de SIRA heeft afgerond en dat meer inzichtelijk is waar CCV als organisatie integriteitsrisico's loopt. Bij brief van 13 maart 2019 heeft DNB het primaire besluit genomen. Op 1 april 2019 heeft CCV aan DNB de nieuwe SIRA doen toekomen.

Op 18 april 2019 heeft CCV een pro forma bezwaarschrift ingediend gericht tegen het primaire besluit. Bij brief van 24 april 2019 heeft DNB de ontvangst van het pro forma bezwaarschrift bevestigd en CCV een termijn gegund van zes weken ter aanvulling van het bezwaarschrift. Op 23 mei 2019 heeft DNB de aanvullende gronden ter motivering van het bezwaar ontvangen. Bij brief van 6 juni 2019 heeft DNB de ontvangst van de aanvullende gronden bevestigd.

Bij brief van 18 juni 2019 heeft DNB CCV uitgenodigd voor een hoorzitting ten kantore van DNB. Deze hoorzitting heeft plaatsgevonden op 8 juli 2019, een zakelijk verslag van de hoorzitting is bijgevoegd als **bijlage 1**. Bij e-mail van 9 juli 2019 heeft CCV haar aantekeningen die zij gebruikt heeft bij de hoorzitting, aan DNB toegezonden, de ontvangst hiervan is bij e-mail van 11 juli 2019 door DNB bevestigd. Bij brief van 11 juli 2019 heeft DNB de termijn voor het nemen van de beslissing op bezwaar verdaagd met 6 weken.

Naar aanleiding van de hoorzitting heeft CCV contact opgenomen met DNB op 17 juli 2019 met het verzoek om nadere stukken te kunnen indienen. Bij e-mail van

18 juli 2019 heeft DNB CCV een termijn van 3 weken voorgesteld om deze stukken in te dienen, met tevens de mededeling dat, indien CCV deze termijn wenst, de beslistermijn gedurende deze periode wordt opgeschort. Bij e-mail van 19 juli 2019 heeft CCV aan DNB laten weten graag van deze gegunde termijn gebruik te maken. Bij e-mail van 9 augustus 2019 heeft CCV deze aanvullende stukken bij DNB aangeleverd. Per e-mail van 5 september 2019 heeft DNB CCV verzocht om akkoord te gaan met een uitstel van 3 weken voor het nemen van de beslissing op bezwaar, waarmee CCV bij e-mail van 6 september 2019 akkoord is gegaan.

2. WETTELIJK KADER

Wet op het financieel toezicht

Artikel 1:75, eerste lid:

1. De toezichthouder of de Europese Centrale Bank, indien deze bevoegd is toezicht uit te oefenen op grond van de artikelen 4 en 6 van de verordening banktoezicht, kan een persoon die niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens deze wet is bepaald, door middel van het geven van een aanwijzing verplichten om binnen een door de toezichthouder, onderscheidenlijk de Europese Centrale Bank, gestelde redelijke termijn ten aanzien van in de aanwijzingsbeschikking aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen

Artikel 3:10, eerste lid:

1. Een afwikkelonderneming, betaalinstelling, clearinginstelling, elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie, bank, kredietunie, premiepensioeninstelling, verzekeraar of wisselinstelling met zetel in Nederland voert een adequaat beleid dat een integere uitoefening van haar onderscheidenlijk zijn bedrijf waarborgt. Hieronder wordt verstaan dat:
  - a. belangenverstremgeling wordt tegengegaan;
  - b. wordt tegengegaan dat de financiële onderneming of haar werknemers strafbare feiten of andere wetsovertredingen

- begaan die het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten kunnen schaden;
- c. wordt tegengegaan dat wegens haar cliënten het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten kan worden geschaad; en
  - d. wordt tegengegaan dat andere handelingen door de financiële onderneming of haar werknemers worden verricht die op een dusdanige wijze ingaan tegen hetgeen volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, dat hierdoor het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten ernstig kan worden geschaad.

Artikel 3:17, eerste lid en tweede lid onder b:

- 1. Een afwikkelonderneming, betaalinstelling, clearinginstelling, elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie, bank, kredietunie, premiepensioeninstelling, verzekeraar of wisselinstelling met zetel in Nederland richt de bedrijfsvoering zodanig in dat deze een beheerste en integere uitoefening van haar onderscheidenlijk zijn bedrijf waarborgt.
- 2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het eerste lid. Deze regels hebben betrekking op:
  - b. integriteit, waaronder wordt verstaan het tegengaan van:
    - 1°. belangenverstrengeling;
    - 2°. het begaan van strafbare feiten of andere wetsovertredingen door de financiële onderneming of haar werknemers, die het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten kunnen schaden;
    - 3°. relaties met cliënten die het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten kunnen schaden; en
    - 4°. andere handelingen door de financiële onderneming of haar werknemers die op een dusdanige wijze ingaan

tegen hetgeen volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, dat hierdoor het vertrouwen in de financiële onderneming of in de financiële markten ernstig kan worden geschaad;

Besluit prudentiële regels Wft

Artikel 10, eerste lid t/m vierde lid:

1. Een betaalinstantie, clearinginstantie, elektronischgeldinstantie, entiteit voor risico-acceptatie, bank, kredietunie, premiepensioeninstelling, verzekeraar, wisselinstantie of bijkantoor als bedoeld in artikel 3:10, eerste lid, 3:11, 3:12, 3:12a, 3:13 of 3:14 van de wet draagt zorg voor een systematische analyse van integriteitsrisico's.
2. De financiële onderneming, onderscheidenlijk het bijkantoor, draagt er zorg voor dat het beleid, bedoeld in artikel 3:10, eerste lid, van de wet zijn neerslag vindt in procedures en maatregelen.
3. De financiële onderneming, onderscheidenlijk het bijkantoor, stelt alle relevante bedrijfsonderdelen in kennis van het beleid en de procedures en maatregelen.
4. De financiële onderneming, onderscheidenlijk het bijkantoor, draagt zorg voor de uitvoering en de systematische toetsing van het beleid en de procedures en maatregelen.

[VERTROUWELIJK]

3. HEROVERWEGING VAN HET PRIMAIRE BESLUIT

Inleiding

DNB merkt op dat de aanleiding voor het geven van een aanwijzing daarin was gelegen dat CCV, in haar woorden, niet '*compliant*' is met bepaalde onderdelen van toepasselijke wet- en regelgeving, althans niet volledig. In dat verband worden in het primaire besluit door DNB (in paragraaf 4) [VERTROUWELIJK] overtredingen vastgesteld. Dat CCV niet, althans niet volledig, voldeed en op dit moment ook (deels) niet voldoet aan de vigerende wet- en regelgeving, wordt

door CCV, ook in het bezwaarschrift, niet betwist. Desalniettemin verzoekt CCV DNB het primaire besluit – op hieronder nader te bespreken gronden – te herroepen.

Vóórdat wordt ingegaan op de door CCV te berde gebrachte bezwaren, acht DNB het passend om op deze plek haar waardering uit te spreken voor het gegeven dat CCV in haar bezwaarschrift heeft aangegeven dat CCV er alles aan is gelegen om, op de onderdelen waar dat thans nog niet het geval is, zo spoedig mogelijk compliant te geraken. DNB heeft voorts kennis genomen van de stellingen van CCV (onder meer) dat zij zeer forse financiële investeringen heeft gedaan en nog steeds doet, dat zij haar risk- en compliance-afdeling (verder) versterkt en dat zij externe expertise inhuurt. Voor zover bij CCV de indruk zou zijn ontstaan dat DNB de intentie van het bestuur van CCV om compliant te zijn/geraken in twijfel heeft getrokken doordat zij het primaire besluit heeft genomen (zoals lijkt te worden gesuggereerd in het bezwaarschrift (randnummer 16 en verder)), is dit geenszins de bedoeling geweest. Dat neemt evenwel niet weg dat er geconstateerd is dat – niet alleen in het verleden, maar ook nog op dit moment – niet, althans niet volledig, in lijn met wet- en regelgeving wordt gehandeld. DNB wijst er op – ook in heroverweging – dat het uitgangspunt van haar handhavingsbeleid onder meer is dat handhavend wordt opgetreden zodra een overtreding is geconstateerd. En zoals hierboven aangegeven, zijn er ten tijde van het nemen van het primaire besluit [VERTROUWELIJK] overtredingen geconstateerd. DNB heeft het opportuun en proportioneel geacht om over te gaan tot het geven van een aanwijzing.

DNB wijst er overigens op dat alhoewel het uitgangspunt van haar handhavingsbeleid onder meer is dat handhavend wordt opgetreden zodra een overtreding is geconstateerd, er bij de besluitvorming om al dan niet een formele maatregel op te leggen door DNB een aantal factoren wordt meegewogen. Zo neemt DNB op grond van haar handhavingsbeleid in overweging de ernst van de overtredingen, de mate van verwijtbaarheid, de opportuniteit en proportionaliteit alsook het zicht op beëindiging van de overtreding. Voorts neemt DNB in overweging de gevolgen van een aanwijzing voor een onder toezicht staande onderneming en eventuele bijzondere omstandigheden. Deze

factoren bij elkaar bezien hebben ertoe geleid dat DNB een formele maatregel heeft opgelegd. CCV heeft een aantal kanttekeningen gemaakt met betrekking tot de hierboven genoemde factoren. DNB loopt deze in het onderstaande langs.

Ernst en verwijtbaarheid

DNB heeft tekortkomingen geconstateerd in de naleving van wet- en regelgeving door CCV, en zij acht deze tekortkomingen zorgelijk en ontoelaatbaar.

[VERTROUWELIJK]. De bedoelde overtredingen hebben niet alleen mogelijk ernstige schade voor het vertrouwen in CCV tot gevolg, maar kunnen tevens het vertrouwen in de financiële sector als geheel ernstig schaden. Daarmee zijn de overtredingen niet alleen schadelijk voor CCV maar bovenal ook voor de financiële sector als geheel. In de regel zal DNB een overtreding van de betreffende wettelijke bepalingen dan ook als een ernstige overtreding kwalificeren. Niet alleen omdat de wet is overtreden, maar ook omdat het kernbepalingen van [VERTROUWELIJK] de Wft [VERTROUWELIJK] betreft. Niet valt in te zien dat een financiële onderneming die de betreffende kernbepalingen overtreedt, haar poortwachtersrol toch adequaat heeft vervuld. Daarbij komt dat uit de aan de artikelen 3:10 en 3:17 van de Wft [VERTROUWELIJK] gekoppelde hoogste boetecategorie blijkt dat ook de wetgever een overtreding van de betreffende artikelen als zware overtreding beschouwt. DNB is dan ook van oordeel dat sprake is van ernstige overtredingen.

In heroverweging stelt DNB vast dat CCV in haar bezwaarschrift afstand neemt van de door DNB gegeven “zware” kwalificaties, met name waar in het primaire besluit tot uitdrukking is gebracht dat bij de gestelde overtredingen sprake zou zijn van een hoge mate van ernst en verwijtbaarheid, maar dat CCV verder niet toelicht waarom zij meent dat deze kwalificaties onterecht zijn (zie randnummer 5 van het bezwaarschrift). Het bovenstaande in overweging nemende ziet DNB geen reden om het primaire besluit op dit punt te herroepen.

Opportuniteit, proportionaliteit en zicht op beëindiging

CCV heeft in haar bezwaarschrift – in het bijzonder in randnummer 4 en verder – aangegeven er ‘problemen’ mee te hebben dat DNB is overgegaan tot het geven

van een zo zware en verreikende formele maatregel als de aanwijzing, gelet op de stand van zaken op dat moment. Het gaat er, aldus CCV, bij de vraag of een formele aanwijzing opportuun en proportioneel is om of de onder toezicht staander instelling voldoende concreet en aannemelijk heeft gemaakt dat zij in staat is en ook al voldoende actie heeft ondernomen om de gestelde overtredingen binnen een redelijke termijn eigenstandig te beëindigen. CCV meent dat het eerder door haar opgestelde en aan DNB gepresenteerde plan van aanpak DNB in dit opzicht voldoende zekerheid bood. DNB heeft op basis van het feitencomplex en het verleden van CCV niet in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat CCV onvoldoende in staat zou zijn of onvoldoende toegewijd zou zijn om zelfstandig uit te komen op het door DNB gewenste resultaat, aldus CCV (in het bijzonder in randnummer 7 van het bezwaarschrift).

Naar DNB begrijpt houdt de positie van CCV in de kern in dat er zicht was en is op beëindiging van de overtreding, en dat gelet daarop het niet opportuun en proportioneel was om een formele maatregel op te leggen. In heroverweging overweegt DNB als volgt.

DNB stelt vast dat in 2017 een auditrapport is uitgebracht door EY.
[VERTROUWELIJK].

Dat CCV in 2017 niet voldeed aan de bedoelde wettelijke plicht is niet door CCV betwist, althans niet in het bezwaarschrift. Op het moment van het nemen van het primaire besluit is door DNB (ook) aangegeven dat zij geen zicht had op beëindiging van de bewuste overtreding (paragraaf 6.1).

DNB stelt (in heroverweging) voorts vast dat ook op *dit* moment, nagenoeg twee jaar later, CCV nog niet voldoet aan de bewuste wettelijke verplichting. In heroverweging komt DNB ook niet tot een ander oordeel voor wat betreft de vraag of er concreet zicht is op beëindiging van de overtreding. DNB wijst in dit verband op een tweetal passages uit het bezwaarschrift door CCV:

- In randnummer 32 van het bezwaarschrift wordt gesteld dat CCV, om haar klantdossiers op 1 februari 2020 – de datum die genoemd wordt in

het primaire besluit – op orde te hebben, “*zich er ook maximaal toe [zal] inspannen om deze deadline te halen.*”

- [VERTROUWELIJK]

[VERTROUWELIJK]

Voor de volledigheid merkt DNB op dat zij oog heeft gehad en nog steeds heeft voor de commerciële belangen van CCV als zodanig. Feit is dat reeds in 2017 is geconstateerd dat CCV niet voldeed aan wet- en regelgeving terzake, en dat deze overtreding thans – twee jaar later – nog voortduurt. [VERTROUWELIJK].

Schending van het gelijkheidsbeginsel, althans het verbod op willekeur

In haar bezwaarschrift – in het bijzonder randnummer 13 – heeft CCV gesteld dat zij zich niet aan de indruk kan onttrekken dat bij andere toezicht staande instellingen meer coulance wordt betracht, althans bij die instellingen door DNB eerder wordt gewaardeerd welke inspanningen er worden geleverd om eigener beweging en dus zonder noodzaak van een formele maatregel compliant te raken. In die zin meent CCV dat het gelijkheidsbeginsel, althans het verbod op willekeur, is geschonden.

DNB herkent zich niet in het door CCV ingenomen, hierboven samengevatte, standpunt. DNB heeft juist in ruime mate coulance betracht gelet op de lange tijd voor herstel die CCV reeds is geboden. Wat daarvan ook zij, DNB merkt in heroverweging op dat CCV haar stellingname terzake niet heeft onderbouwd. Dit laatste brengt met zich dat voor DNB onduidelijk is op welke wijze zij jegens CCV het gelijkheidsbeginsel, althans het verbod op willekeur zou hebben geschonden. DNB ziet dan ook geen aanleiding om consequenties te verbinden aan deze bezwaargronden.

Bevoegdheid om een aanwijzing te geven

In het primaire besluit heeft DNB een gedragslijn opgenomen die ziet op het hebben van een systematische integriteitsrisico analyse (hierna: SIRA). De gedragslijn luidt als volgt:

“CCV dient zorg te dragen voor een systematische analyse van integriteitsrisico’s (ook wel: SIRA) als bedoeld in artikel 10, eerste lid van het Bpr. CCV heeft bij brief van 1 maart 2019 verklaard dat zij hieraan heeft voldaan. Gelet hierop dient CCV uiterlijk 1 april 2019 documenten toe te zenden waaruit blijkt dat CCV niet langer in overtreding is van artikel 10, eerste lid, van het Bpr.”

In het bezwaarschrift is door CCV gesteld dat DNB alleen bevoegd was om een aanwijzing te geven op de voet van artikel 1:75 Wft indien op dat moment sprake is van een doorlopende overtreding van hetgeen bij of krachtens de Wft is bepaald. Normschending is een constitutief vereiste in dezen, zodat het aan DNB was om te bewijzen, althans aannemelijk te maken dat CCV op het moment van het nemen van het primaire besluit nog steeds artikel 10, eerste lid, Bpr Wft overtrad. CCV verwijst in dat verband op het gegeven dat zij op 1 maart 2019 schriftelijk jegens DNB heeft verklaard dat zij beschikt over een adequate SIRA.

DNB beoordeelt deze bezwaargrond als volgt. De aan CCV in het primaire besluit opgelegde gedragslijn behelst een verzoek tot het doen toekomen van documenten waaruit blijkt dat door CCV het bepaalde in artikel 10, eerste lid, Bpr Wft in acht wordt genomen. In heroverweging is gebleken dat op het moment van het nemen van het primaire besluit door CCV is gesteld dat een SIRA voorhanden was, doch ook dat deze door CCV niet met DNB was gedeeld. Voor het verkrijgen van een afschrift van de SIRA was het wellicht niet noodzakelijk om een aanwijzing te geven. DNB merkt tevens op dat CCV op 1 april 2019 documenten heeft toegezonden waaruit blijkt dat CCV niet langer in overtreding is van artikel 10, eerste lid, van het Bpr. Mede gelet op dit laatste zal DNB het primaire besluit op dit punt herroepen.

[VERTROUWELIJK].

Overige punten

Naast de hierboven reeds besproken punten, heeft CCV ook bezwaren ingebracht die betrekking hebben op het aspect van externe validatie (gedragslijnen 4 en 7)

en het plan van aanpak en voortgangsrapportages (paragraaf 6.3 van het primaire besluit). Deze bezwaren komen hieronder aan bod.

Externe validatie

In het primaire besluit zijn de volgende gedragslijnen opgelegd:

Gedragslijn 4:

“CCV dient uiterlijk 1 oktober 2019 aan DNB een door een onafhankelijke, externe en deskundige partij opgesteld rapport van een (model) validatie [VERTROUWELIJK] toe te zenden.”

Gedragslijn 7:

“CCV laat haar interne audit de resultaten en kwaliteit van haar werkzaamheden ter uitvoering van alle onderdelen van deze gedragslijn beoordelen. De door de interne audit verrichte werkzaamheden worden door een met instemming van DNB geselecteerde onafhankelijke, externe en deskundige partij gecontroleerd op de juistheid daarvan. DNB ontvangt uiterlijk 1 april 2020 het voornoemde validatierapport van haar interne audit – incl. de schriftelijke controleverklaring van de onafhankelijk, externe en deskundige partij – tezamen met een schriftelijke verklaring waarin het bestuur van CCV aan DNB bevestigt dat voldaan is aan alle onderdelen van de onderhavige gedragslijn.”

Deze gedragslijnen schrijven voor dat er sprake dient te zijn van externe validatie. Ten aanzien van deze gedragslijnen heeft CCV in bezwaar naar voren gebracht dat het voorschrijven van externe validatie een verschuiving van de toezichtstaak van DNB naar een commerciële marktpartij met zich brengt, dat de eis van externe validatie geen wettelijke grondslag kent (zie in het bijzonder randnummer 33 en verder), en dat deze gedragslijn strijdig is met het bepaalde in de Wet bekostiging financieel toezicht 2019.

DNB beoordeelt deze bezwaargrond als volgt. Het doel van een aanwijzing is, kort gesteld, het bewerkstelligen dat een financiële onderneming zich aan de

gestelde regels houdt (vgl. Kamerstukken II 2003/04, 29 708, nr. 3, p. 42, [VERTROUWELIJK], Kamerstukken II, 2013/14, 33 918, nr. 3, p. 85). Dit geschiedt door het opleggen van een gedragslijn. DNB constateert dat in de Wft, [VERTROUWELIJK] niet is bepaald welke gedragslijnen opgelegd kunnen worden. Wel is deze bevoegdheid uiteraard ingekaderd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Uit het wettelijk systeem volgt dan ook dat iedere gedragslijn, die met inachtneming van alle relevante omstandigheden en onder afweging van alle betrokken belangen passend en geboden zijn (vgl. 3:2 en 3:4 van de Awb), in een aanwijzing kan worden opgelegd (behoudens dat een aanwijzing op grond van de Wft kort gezegd niet kan strekken tot aantasting van overeenkomsten). In het primaire besluit is reeds gemotiveerd dat en waarom DNB het passend en geboden vond om dat CCV een rapport op laat stellen door een externe en deskundige partij waarin een (model)validatie van een transactiemonitoringsysteem is opgenomen. Met name de omstandigheden dat CCV al lange tijd vele ernstige overtredingen begaat en te weinig voortvarend werk maakt van het herstel van die overtredingen, maken de gedragslijn in dit geval passend. DNB ziet in de door CCV naar voren gebrachte bezwaren geen aanleiding om te komen tot een ander oordeel.

Plan van aanpak

Onderdeel van het primaire besluit (paragraaf 6.3) is dat CCV uiterlijk 15 april 2019 een door DNB te accorderen plan van aanpak overlegt, waaruit blijkt op welke wijze CCV uitvoering geeft aan de onderhavige gedragslijn.

In het door haar ingediende bezwaarschrift wordt aangegeven dat CCV ervan uitgaat dat zij in juridische zin niet is gebonden aan het gestelde in paragraaf 6.3, niet alleen vanwege het gegeven dat de inhoud van paragraaf 6.3 (met het kopje: 'plan van aanpak en voortgang') niet is opgenomen in paragraaf 6.2 (met het kopje: 'gedragslijn aanwijzing'), maar ook omdat DNB niet bevoegd zou zijn voor te schrijven dat CCV een *door DNB te accorderen* plan van aanpak dient in te dienen.

DNB beoordeelt deze bezwaargrond als volgt. Het in paragraaf 6.3 van CCV verlangde betreft informatie waaruit blijkt op welke wijze CCV uitvoering geeft aan de onderhavige gedragslijnen. Dit betreft een onderdeel van de met de aanwijzing gegeven gedragslijn. DNB kan de bezwaargrond van CCV dienaangaande in zoverre volgen dat deze voor meerdere uitleg vatbaar was en uitvoeriger had kunnen zijn voor wat betreft de beoordeling die aan het accorderen van het plan vooraf zou gaan. Bij een dergelijke motivering heeft CCV thans geen belang meer, aangezien het plan inmiddels is ingediend en geaccordeerd. DNB volstaat dan ook met het voorgaande ter aanvulling van de motivering van het primaire besluit.

4. BESLISSING OP BEZWAAR

DNB verklaart het bezwaar *gedeeltelijk gegrond* en herroept het primaire besluit, in die zin dat de gedragslijn betreffende de SIRA komt te vervallen.

5. PROCESKOSTENVERGOEDING

Op basis van artikel 7:15 van de Algemene wet bestuursrecht zal DNB het verzoek van CCV om vergoeding van de proceskosten toekennen. Het aantal toe te kennen punten wordt ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op 2. Dit betreft 1 punt voor het door een derde kosten beroepsmatig verleende rechtsbijstand in de vorm van het indienen van een bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen bij de hoorzitting. De toegepaste wegingsfactor is gemiddeld (1). Per 1 januari 2018 wordt in bezwaar een bedrag van EUR 512,- per punt toegekend. Derhalve wordt het totale door DNB aan CCV te vergoeden bedrag vastgesteld op EUR 1.024,-.

6. BEROEP

Tegen deze beslissing op bezwaar kan een belanghebbende, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit, beroep instellen bij:

Rechtbank Rotterdam
Afdeling Publiek
Team 2 Bestuursrecht
Postbus 50951
3007 BM ROTTERDAM

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Hoogachtend,